

[Pelle Voigt]

og som kommunen – i dette tilfælde Københavns Kommune – ikke har nogen økonomisk mulighed for at sætte sig til modværge over for, vil man forøge et meget stort kommunalt underskud, hvis man påberåber sig disse bestemmelser.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Det sidste argument fra hr. Pelle Voigts side var dog ganske interessant.

Hvis kommunen har et et meget stort underskud, hvem dækker så underskuddet i dag? Hr. Pelle Voigt bekræftede, at det er stat og kommune, og så vil underskuddet da ikke blive større, selv om hr. Pelle Voigt skulle få ret, og der kom de store huslejestigninger, så her modsiger hr. Pelle Voigt sig selv ganske eftertrykkeligt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 9 stemte for 108 imod.

Ændringsforslagene nr. 1, 2, 4 og 5
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 6–12
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 59 stemmer (S, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) mod 58 (KF, V, SF og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af realkreditloven. (Långivning til ombygning af erhvervsjendomme til beboelse).

Af Pernille Sams (KF) og Bodil Thrane (V) m.fl.

(Fremsat 8/2 94. Første behandling 2/3 94. Betænkning 19/5 94. Anden behandling 24/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Sams (KF):

Regeringen har desværre valgt at fastholde sit nej til dette lovforslag – det nej, man kom med allerede ved førstebehandlingen, inden man rigtig havde sat sig ind i, hvad forslaget gik ud på.

Her ved tredjebehandlingen kan man se, at regeringen har valgt to argumenter for at fastholde sit nej, men problemet er i virkeligheden, at de to argumenter strider lidt mod hinanden.

Det første argument er, at regeringen slet ikke ønsker at give indekslån ved ejerskifte af disse erhvervsjendomme, fordi man siger, at det vil medføre et indirekte tilskud til ejerskiftet, mens regeringen kun vil give tilskud til nyopførelse. Derfor sagde vi allerede ved førstebehandlingen, at det er i orden; det argument køber vi, og derfor vil vi gerne være med til at betinge indeksfinansieringen af, at der efterfølgende sker en fuldstændig ombygning, for så er der jo reelt tale om nyopførelse. Men heller ikke her vil regeringen være med; man henviser bare til den eksisterende lovgivning.

Og her kommer regeringens andet argument ind, nemlig at man bare kan bruge den eksisterende lovgivning. Den er der jo allerede, så hvorfor lave om på den? Men så er vi i virkeligheden tilbage på nøjagtig samme sted, hvor vi startede. Så bliver de tomme erhvervsjendomme stående i bybilledet, og en god og enkel mulighed for at få disse tomme ejendomme omdannet til gode boliger og skabe titusindvis af reelle arbejdspladser i byggebranchen er forspildt.